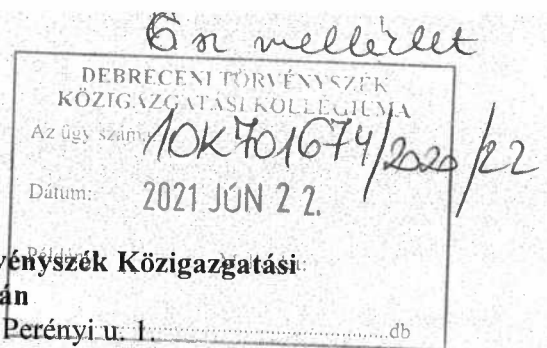
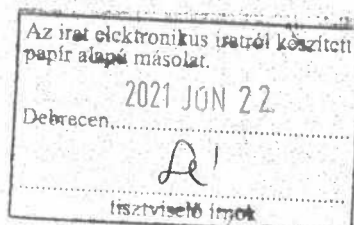

aláírás hiteles

Debreceni Törvényszék Közigazgatási
Kollégiuma útján
4026 Debrecen, Perényi u. 1.....db
Alkotmánybíróság részére
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 2 6 9 2 - 0 / 2021	
Érkezett: 2021 JÚN 29.	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>15 db</i>	<i>De'</i>

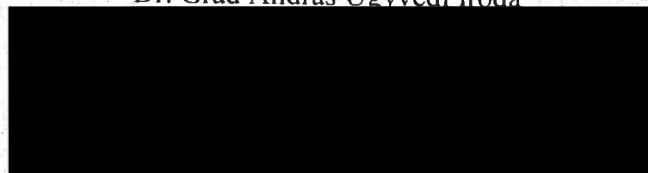
alkotmányjogi panasza

lakos
indítványozónak

Képv.:

Dr. Grád András ügyvéd
Dr. Grád András Ügyvédi Iroda

a Kúria Kfv.III.37.327/2021/2. ügyiratszámú
végzésével szemben az Abtv. 27. § alapján

az eljárás az Abtv. 54. § (1) bekezdés alapján
illetéktmentes!

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] anyja neve:

[REDACTED] személyi igazolvány száma: [REDACTED]

[REDACTED] indítványozó – kívül jegyzett jogi képviselőm, a Dr. Grád András Ügyvédi Iroda (képviseli: Dr. Grád András ügyvéd, székhely: [REDACTED])

[REDACTED] útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

I. Kérelem

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg Kúria Kfv.III.37.327/2021/2. ügyiratszámú végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-nak megfelelően azt megsemmisíteni szíveskedjen.

II. Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

[REDACTED] volt feleségemmel megállapodtunk két közös kiskorú gyermekünkkel kapcsolatban, hogy [REDACTED] tekintetében a gyermekek feletti szülői felügyeleti jogot én gyakorlom (Budaörsi Járásbíróság 10.P.20.313/2016/27. számú jkv). [REDACTED] és a gyermekek közötti kapcsolattartás újraszabályozása körében 2019. szeptember 30. napján a Debreceni Járásbíróság előtt egyezséget kötöttünk, a 7.P.20.575/2019/15. számú jegyzőkönyv tartalmazza a kapcsolattartásra vonatkozó megállapodásunkat.

2019. november 16. napján kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmet terjesztettem elő a Debreceni Járási Hivatal Gyámügyi és Igazságügyi Osztályánál. A kérelem kizárólag [REDACTED] utónevű gyermekünkkel való kapcsolattartást érintette. [REDACTED] kérelmezett 2019. október 18. napján 16 órától 2019. október 20. nap 19 óráig volt jogosult a kapcsolattartásra, azonban nem vitte el a gyermeket, ugyanis előzetesen közölte, hogy külföldi utazása miatt csak 2019. október 20. nap 11 óráig kíván élni a kapcsolattartás jogával. Jómagam jeleztem, hogy leszervezett programom miatt nem tudom a gyermek korábbi átadás-átvételét megoldani, így a kérelmezett részemre ultimátumot adott, hogy ha nem az általa felvetettek szerint valósul meg a kapcsolattartás, akkor el sem viszi a gyermeket. A kérelmezett tehát nem jött el [REDACTED] majd tudomásomra jutott, hogy a hétvégén kérelmezett koncertre ment, ahová az édesapja is felutazott Budapestre, aki egyébként tőlünk 15 km-re lakik.

Az elsőfokú gyámhatóság HB-03/GYÁM/00112-2/2020. ügyiratszámú végzésével a kérelmemet elutasította. Indokolásában azt jelölte meg, hogy a kérelmezett csatolta repülőjegyét, ezzel igazolva előzetesen leszervezett munkahelyi elfoglaltságát, így a kapcsolattartás meghiúsulása során önhibája nem volt megállapítható. A döntés ellen fellebbeztem, majd a másodfokú hatóság, a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal HB/11-SZGY/00197-1/2020. ügyiratszámú végzésével az elsőfokú hatóság döntését helybenhagyta. A másodfokú hatóság álláspontja szerint a kérelmezett helyesen járt el, amikor közölte velem a kapcsolattartás akadályát, amely egy rajta kívül álló ok, nevezetesen munkahelyi elfoglaltság volt. E körben a kérelmezett önhibája nem állapítható meg.

A döntés bírósági felülvizsgálata iránt 2021. május 21. napján keresetlevelet terjesztettem elő a Debreceni Törvényszékre. A Debreceni Törvényszék 10.K.701.674/2020/14. számú ítéletével a keresetemet elutasította és 30.000,- forint eljárási illeték megfizetésére kötelezett.

Az ítélet egyrészről az általános bírói gyakorlattal ellentétesen arra az álláspontra jutott, hogy a munkahelyi elfoglaltság a kérelmezetten kívül álló ok, másrészről megállapította az anya magatartásának felróhatóságát. A bíróság jogszabálysértőnek minősítette a másodfokú hatóság döntését, ugyanis a hatóság tévesen nem tulajdonított bizonyos tényállási elemeknek jelentőséget. A bíróság megállapította tehát a kérelmezett önhibáját, és a gyámhatósági határozat jogszabálysértő voltát, azonban keresetemet elutasította arra hivatkozással, hogy a kérelmezett oldalán ugyan fennáll az önhiba, azonban ismételtség nem áll fenn.

Az ítélettel szemben 2021. március 22. napján felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő a Kúriához, azonban a Kúria a Kfv.III.37.327/2021/2. ügyiratszámú végzésével a felülvizsgálati kérelmem befogadását megtagadta. A felülvizsgálati kérelmemben sérelmeztem, hogy az ítéletek indokolása és rendelkező része nem áll egymással összhangban, ugyanis a jogszabálysértő határozat megállapítása mellett a keresetemet elutasítása nem konzekvens bírói döntés. Hivatkoztam továbbá arra is, hogy az ítélet jogszabálysértő, ugyanis olyan rendelkezést is figyelembe vett és olyan szakaszra alapította döntését, amelyet jelen tényállás során nem kellett volna figyelembe venni. A Kúria álláspontja alapján tény, hogy az ítélet részben más jogalapokon nyugszik, mint a gyámhatóságok döntései, azonban az általam hivatkozottak alapján a felülvizsgálati eljárás lefolytatása nem indokolt a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Debreceni Járási Hivatal HB-03/GYÁM/00112-2/2020. ügyiratszámú végzésével szemben határidőn belül fellebbezéssel éltem, majd a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal HB/11-SZGY/00197-1/2020. ügyiratszámú végzésének bírósági felülvizsgálatát kezdeményeztem. A Debreceni Törvényszék által hozott ítélet ellen fellebbezésnek helye nem volt, tehát nem állt rendelkezésemre rendes jogorvoslati lehetőség.

Rendkívüli jogorvoslatok tekintetében nyilatkozom, hogy a Kúriához fordultam felülvizsgálati kérelemmel az ítélettel szemben, az ügyben a Kúria érdemi döntést nem hozott,

a kérelmem befogadását megtagadta. A felülvizsgálati eljárás ezzel lezárult, más rendkívüli jogorvoslat nincs folyamatban és nincs számomra biztosítva.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A sérelmezett Kfv.III.37.327/2021/2. ügyiratszámú végzést részemre elektronikus úton 2021. április 22. napján kézbesítették. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjének 28. § (2) bekezdésére tekintettel a döntéssel szemben a panasz benyújtására nyitva álló 60 napos határidő 2021. június 21. napján jár le. A fentiekre tekintettel tehát jelen indítványomat törvényes határidőn belül terjesztem elő.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A sérelmezett döntés felperese voltam, tehát érintettségem külön bizonyítása nem szükséges.

e) Az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A Kúria végzése sérti a magánélethez való jogot, valamint a bíróhoz fordulás jogát, valamint a jogorvoslathoz való jogot.

A magánszférára vonatkozó alkotmányos rendelkezéseket a jogalkotó tovább erősítette, különösen a magánélethez való, illetve az ahhoz kapcsolódó jogok védelmét. A magánélet védelme jelentősen fokozott, hiszen az államtól egy passzív magatartást kíván meg, amely a lehető legminimálisabb mértékben rendezi a magánéleti viszonyokat, másrészt pedig a magánéletre vonatkozó szabályokat állapítja meg. A sérelmezett döntés azonban olyan jogszabálysértő döntés hagyott helyben és rendelt alkalmazandónak a továbbiakban is, amely a magánélethez való jogomat csorbítja.

A tisztességes eljáráshoz való alapjog égisze alá tartozik a bíróhoz fordulás, illetve a bírósághoz fordulás joga, amely magába foglalja azt az állam oldalán megfogalmazott követelményt, hogy mindenkinek joga, hogy ügyét a bíróság érdemben elbírálja. E körben a Kúria a felülvizsgálati kérelmem befogadásának elutasításáról döntött, holott érdemi megállapításokat is tett az ügyemben. E körben nemcsak a hatékony jogorvoslathoz való jogom, hanem a bírói úthoz való hozzáférésem is csorbult, gyakorlatilag a jogi értelemben kiüresedett.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának elutasításáról döntött, amely végzés ellen nincs helye felülvizsgálatnak. A Kúria álláspontja szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja értelmében nem áll fenn olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely indokolta tenné a felülvizsgálati eljárás lefolytatását. A Kúria maga is rögzíti, hogy a bíróság olyan rendelkezésre alapította ítéletét, amely a Gyer. szerint nem volt alkalmazható az eljárás során. A Kúria álláspontja szerint azonban a nem megfelelő jogszabályra alapított döntés nem sérti

alapvető eljárási jogomat, noha a Kúria álláspontja szerint is tény, hogy az ítélet eltérő jogalapon nyugszik, mint a gyámhatósági határozatok.

A Kúria ilyen módon szűkítően értelmezte a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontját, amely alkalmas arra, hogy egy hibás, a jogalkotó szándékával ellentétes joggyakorlatot alakítson ki. A Kúria végzése ellen nincs felülvizsgálatnak. Jelen ügy elbírálása egyfokú bírósági eljárás keretein belül történt, ahol az eljáró bíróság jogszabályellenes rendelkezéseinek megtámadására és a jogsérelmem orvoslására kizárólag a Kúriához fordulhattam, azonban a Kúria érdemben nem vizsgálta a döntést. Mivel más fórumon nincs lehetőségem a Kúria végzését megtámadni, így jogorvoslathoz való jogom sérül.

III. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

a) 1.)

Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

A Kúria a bíróság jogszabálysértő határozatát érdemben nem vizsgálta, a bíróság jogszabálysértő ítéletét fenntartotta, elutasítva ezzel a megváltoztatás lehetőségét is. A bírósági ítélet egyértelműen megállapította a kérelmezett önhibáját, amelynek következtében az önhiba megállapítása mellett a kérelmezettet fel kellett volna szólítani a határozat betartására, vagy egyéb módon szankcionálni. A Kúria jelen végzésével azt a konzekvens bírói gyakorlattal ellentétes és jogszabályba ütköző döntést hagyta jóvá, amely megállapítja az önhibát, azonban a felróható módon határozatot megszegő szülővel szemben a jogszabályellenes magatartást szankció nélkül hagyja. Ennek következtében a gyermek kapcsolattartáshoz való joga sérült.

a) 2.)

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A bírói úthoz való hozzáférés joga, vagyis a bírósághoz fordulás joga kiüresedett a sérelmezett döntés következtében, hiszen a téves jogértelmezésre alapított jogszabálysértő ítélettel szemben bírósághoz fordultam, azonban a bíróság ügyemet érdemben nem bírálta el.

a)3.)

Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az egyfokú bírósági eljárás során az ítéletben megfogalmazott jogszabálysértő rendelkezések bíróság általi felülvizsgálata, illetve felülmérlegelése nem biztosított, tekintettel arra, hogy a Kúria befogadhatósági kérdésben hozott döntése ellen nincs jogosultságom fellebbezni, vagy felülvizsgálatot indítani, tehát nem biztosított számomra a jogorvoslati jog.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

b) 1.) indokolás az a) 1.) pont tekintetében

A magánélethez való jog tekintetében egyrészt az államnak az alapvető jogok védelmére vonatkozóan tevőleges védelmi kötelezettség áll fenn, másrészt pedig egy passzív szerep, amely a magánélet tiszteletben tartását feltételezi az állam részéről. A tevőleges magatartása az államnak abban merül ki, hogy biztosítja a megfelelő magatartási szabályokat. Jelen esetben a sérelmezett döntés megszegi az állam által biztosított szabályokat, ugyanis a Kúria döntése egy eljárásjogi jogszabálysértést vesz alapul. Maga a Kúria is megállapítja, hogy a bíróság az általános bírói gyakorlattól eltérő álláspontra helyezkedett, valamint a bíróság olyan körülményt is értékelte döntése meghozatala során, amelyet a Gyer. szerint nem kellett volna. A sérelmezett döntés tehát kimondja az ítélet jogszabálysértő jellegét, azonban álláspontja szerint az nem tartozik a Kp. 118. (1) bekezdés a) pont ad) alpontjába. A nevezett jogszabályhely alapján felülvizsgálati kérelem akkor fogadható be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés miatt indokolt.

A sérelmezett döntés azonban kimondja, hogy nincs eljárásjogi jogszabálysértés, azonban a Gyer. mind anyagi jogi, mind eljárásjogi szabályokat tartalmaz. A Kúria tehát olyan eljárásjogi többszabályt épített be a sérelmezett döntésbe, amely a magánélethez való alapjogot sérti.

b) 2.) indokolás az a) 2.) pont tekintetében

A bírói úthoz való hozzáférés (bíróshoz fordulás) jogát az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése biztosítja, amely alapján az állam kötelezettsége, hogy a jogok és kötelezettségek elbírálására bírói utat biztosítson, vagyis az érintettnek legyen lehetősége bírósághoz fordulni, a bíróság pedig legyen jogosult (és eljárása egyben alkalmas) az ügy érdemi elbírálására. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelmének vizsgálata a többi alapjoghoz képest ebben a tekintetben tehát részben speciális. A tisztességes eljárás (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembe-vételével lehet csupán megítélni. (3243/2018. (VII. 11.) AB Határozat)

Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog érvényesülésének megítélését minden esetben tartalmi vizsgálathoz kötötte: elemezte az alapjog állított sérelmére vezető jogszabályi környezetet és bírói döntést, a szabályozás célját és a konkrét ügy tényállását, majd pedig – mérlegelés eredményeként – mindezekből vont le

következtetéseket az adott esetre nézve megállapítható alapjogsérelemre nézve {vö. 3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [18]} E körben szükséges jelezni, hogy az Alkotmánybíróság nem negyedfokú bíróság, és nem az ügyben hozott konkrét döntés felülmérlegelése a feladata. Az Alkotmánybíróság vizsgálni köteles azonban, hogy az állam a bíróhoz fordulás jogát megfelelően biztosította-e számomra, pontosabban, hogy a bíróság az ügyemet érdemben elbírálta-e. E körben utalni kívánok arra, hogy a Kúria érdemben nem vizsgálta meg a közigazgatási perben született döntést, így az ügyemet érdemben nem bírálta felül, kizárólag formailag vizsgálta.

A tisztességes eljáráshoz való alapvető jog az államra elsődlegesen azt a kötelezettséget rója, hogy biztosítsa a bírói jogvédelmet, vagyis tegye lehetővé a bírói út igénybevételét: a személyek jogvitáikat bíróságon rendezhessék, jogaikat bírói úton érvényesíthessék. A bírósághoz fordulás joga nem korlátozhatatlan alanyi jog, de általános eszköze a polgárok jogai és törvényes érdekei védelmének, ezért törvény lényeges tartalmát nem korlátozhatja. A bírói jogvédelemhez való jog jelenti a bírósághoz fordulás jogát, amely lehetővé teszi a bírói jogvédelem igénybevételének lehetőségét, a bírói út alkalmazását (3243/2018. (VII. 11.) AB határozat).

b) 3.) indokolás az a) 3.) pont tekintetében

A közigazgatási perben született ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye a Kp. 99. § (1) bekezdése alapján, így a Kp. 115. § alapján kizárólag felülvizsgálati kérelmet terjeszthettem elő a Kúriához.

A 22/2013. (VII. 19.) AB határozat szerint a jogorvoslathoz való jog azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni. Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. Az Alkotmánybíróság a 35/2013. (XI. 22.) AB határozatában rámutatott, hogy a jogorvoslathoz való jog tényleges biztosítottsága vonatkozásában vizsgálni kell azt is, hogy alkotmányjogi értelemben érdemi tárgykörre vonatkozik-e a bíróság határozata, továbbá hatékony jogvédelmet jelenthet-e a jogorvoslat biztosítása. E körben hivatkozni kívánok arra, hogy nem érdemi vizsgálat történt, hiszen a befogadhatóság körében az került megállapításra, hogy a Kúria nem látott olyan lényeges eljárási szabálysértést megállapíthatónak, amely indokoltá tette volna a felülvizsgálat lefolytatását.

Ezen felül vizsgálat tárgyává kell tenni azt is, hogy a jogorvoslathoz való jog korlátozására alkotmányos indokkal került-e sor, továbbá azt, hogy a jogorvoslathoz való jog korlátozásával járó alapjog-korlátozás arányosnak tekinthető-e. A 36/2013. (XII. 5.) AB határozat szerint a jogorvoslathoz való jog törvényben meghatározottak szerint gyakorolható, ezért az egyes eljárásokban eltérő szabályozás lehetséges. Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme ugyanakkor a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát. Az Alkotmánybíróság a 3150/2017. (VI. 14.) AB

határozatában pedig a jogorvoslat hatékonysága szükséges feltételének minősítette, hogy a kérelmezőnek alanyi joga legyen a jogorvoslatot igénybe venni, a jogkör gyakorlójának pedig érdemi felülbírálatra legyen lehetősége.

Hivatkozni kívánok arra, hogy a sérelmezett döntés maga is megállapítja, hogy a bíróság eljárási szabálysértést követett el, és olyan körülményt is értékelte, amelyet a Gyer. szerint nem kellett volna. Kiemelte továbbá a Kúria, hogy tény, hogy az ítélet részben más jogalapon nyugszik, mint a közigazgatási hatóságok döntései (konkrétan az ítélet kimondja, hogy az önhiba megállapítható, valamint a döntés jogszabálysértő), azonban nem indokolt a felülvizsgálati eljárás lefolytatása. Álláspontom szerint a Kúria nem biztosította számomra a hatékony jogorvoslatot, hiszen saját maga is megállapította a jogszabálysértést, azonban azokat érdemben nem volt hajlandó vizsgálni.

E körben az eljárási szabálysértés megállapított volt, azonban az nem minősült olyan lényegesnek, hogy az eljárást lefolytassa. E körben hivatkozni kívánok arra, hogy a Kúria döntése valójában jogorvoslat nélkül hagyja a relatív eljárási szabálytalanságokat és az anyagi jogi hibákat. Ez egyszersmind magával vonja azt is, hogy az eljárási szabályok kvázi ajánlásokká degradálódnak, hiszen megsértésüknek nincs szankciója. Mindez az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog, illetve a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból együttesen levezetett azon követelmények jelentős korlátozását jelenti, amelyek megkövetelik a jogorvoslat ténylegességét, érdemi jellegét (25/2018. (XII.28.) AB határozat).

A jogorvoslathoz való jogosultságom gyakorlatilag teljes mértékben kiüresedett, hiszen érdemben nem vizsgálta meg a Kúria a sérelmezett döntést, kizárólag befogadhatósági szempontokat vizsgált. A Kúria a Kp. 118. § alapján alakilag vizsgálta a kérelem befogadhatóságát. A szabályozás alapján tehát látszólagos a jogorvoslati jog, hiszen a Kp. 115. § alapján felülvizsgálati kérelmet terjeszthettem elő, azonban érdemi jogorvoslati jogosultság nem állt rendelkezésemre annak ellenére, hogy a Kúria is megállapította a szabálysértéseket. A Kúria a befogadhatóság kérdésében elutasításról döntött, így a jogorvoslathoz való jogtól megfosztottak, hiszen érdemi vizsgálat – a Kp. hivatkozott szakasza ellenére – mégsem történt. Úgy tűnik tehát, mintha érdemi jogorvoslati eszköz állna rendelkezésemre az ítélettel szemben, azonban valójában kiüresedett az alapjog, hiszen érdemi vizsgálat nélkül elutasították a kérelmemet. Ebben a körben a Kúria tehát nemcsak jogorvoslathoz való jogosultságomat, hanem a bírósághoz forduláshoz való jogomat is sértette.

IV. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) A bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését nem kezdeményeztem.

b) Indítványozó jogi képviselő eljárási jogosultságát ténybeli alapon az **1. szám** alatt csatolt jogi képviseleti meghatalmazás, míg jogalap kapcsán az ügyvédi tevékenységről szóló 2017.

évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 27. § (1) bekezdés a) pontja, és a 28. § (2) bekezdése alapozza meg.

c) A személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

d) Jelen kérelmemet elektronikus és postai úton egyaránt benyújtottam, amennyiben mindkét beadást a Tisztelt Alkotmánybíróság jogszerűnek fogadja el, kérem a kérelmeim egyesítését.

e) **2. szám** alatt csatolom a HB-03/GYÁM/00112-2/2020. számú, **3. szám** alatt a HB/11-SZGY/00197-1/2020. számú, **4. szám** alatt a 10.K.701.674/2020/14. számú, valamint **5. szám** alatt a Kfv.III.37.327/2021/2. számú döntést.

Budapest, 2021. június 21.

meltványozo

